

7 Kronofogdemyndigheterna

7.1 Inledning

Riksskatteverket (RSV) svarar för den centrala ledningen av exekutionsväsendet (jfr utgiftsområde 3 Skatteförvaltning och uppbörd, avsnitt Skatteförvaltningen). På regional nivå finns det fr.o.m. den 1 januari 1997 inom exekutionsväsendet tio kronofogdemyndigheter med sammanlagt 92 lokala kontor. Indrivning och andra former av verkställighet bedrivs från de lokala kontoren medan vissa arbetsuppgifter, främst vad gäller exekutiv försäljning av fastigheter m.m. och tillsyn i konkurs, är koncentrerade till ett mindre antal orter.

7.2 Utgiftsutvecklingen

UTGIFTSUTVECKLINGEN

MILJONER KRONOR (LÖPANDE PRISER)					
1995/96	1996	1997	1998	1999	2000
1 779	1 289	1 298	1 284	1 320	1 357

Sammanfattande kommentar till verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Handläggningstiderna för olika typer av mål och ärenden har genomgående förkortats, men inom vissa delområden är mängden oavslutade mål och ärenden fortfarande betydande. Det beloppsmässiga utfallet av indrivningsverksamheten har förbättrats något.

Anslagssparandet har ökat.

Större förändringar

Under år 1997 slutförs arbetet med att anpassa myndigheternas inre organisation m.m. till den nya indelningen i tio regionala myndigheter.

Mål för exekutionsväsendet

Målet för exekutionsväsendet är att upprätthålla rättstrygghet och rättssäkerhet vad gäller betalnings-

förpliktelse och andra förpliktelse som kan bli föremål för verkställighet.

Prioriteringar för 1998

Ambitionsnivåerna i indrivningsarbetet skall höjas. De genomsnittliga handläggningstiderna i arbetet med fastighetsförsäljning skall förkortas. Åtgärder skall vidtas för att störningarna i verksamheten skall bli så små som möjligt vid en ökning av mål- och ärendemängden.

7.3 Resultatbedömning och slutsatser

7.3.1 Inledning

Av målet för exekutionsväsendet följer att kronofogdemyndigheterna skall verka för en god betalningsmoral i samhället och för att alla även i övrigt gör rätt för sig. Det betyder bl.a. att kronofogdemyndigheterna skall verka för att betalningsförpliktelse och andra förpliktelse som kan verkställas med tvång i stället i största möjliga utsträckning bör fullgöras frivilligt i rätt tid och ordning.

Målet för exekutionsväsendet är ett effektmål. Kronofogdemyndigheternas verksamhet får antas vara av största betydelse för att målet skall uppnås, men möjligheterna att klara detta påverkas av en rad faktorer utanför verksamheten såsom konjunkturläge och sysselsättning. Av betydelse är också andra myndigheters liksom även företags agerande, attityder till skuldsättning m.m. Detta är dock saker som i viss utsträckning kan påverkas av hur kronofogdemyndigheterna arbetar.

Myndigheterna kan medverka till att målet uppnås genom åtgärder av flera slag.

Kronofogdemyndigheternas huvuduppgift är att på uppdrag av borgenärer och andra sökande verkställa rättsanspråk som inte har reglerats frivilligt.

För att målet skall uppnås måste kronofogdemyndigheternas utredningar i indrivningsarbetet vara så tillförlitliga att verkställigheten kan antas leda till att gäldenärernas betalningsförmåga tas i anspråk fullt ut för att reglera fordringarna, med beaktande av de bestämmelser som finns till skydd för gäldenärernas rätt. Detta har naturligtvis betydelse först och främst för den borgenär som har begärt verkställighet och som vill få så stor del som möjligt av sin fordran betald, men det har också en preventiv effekt att det inte uppfattas som alltför enkelt att undanhålla tillgångar från verkställighet.

För att målet för verksamheten skall uppnås skall kronofogdemyndigheterna också

- genom information och liknande förebyggande åtgärder bidra till att stärka viljan hos allmänheten att frivilligt fullgöra de förpliktelser man har tagit på sig,
- snabbt och enkelt fastställa otvistiga anspråk genom utslag i den summariska processen och
- när fråga om skuldsanering väcks utreda förutsättningarna och, om dessa är uppfyllda, besluta om frivillig skuldsanering.

Vidare hör det till kronofogdemyndigheternas uppgifter att se till att avvecklingen av konkurser sker på ett lagenligt och ändamålsenligt sätt och utan att dra ut på tiden.

Av avgörande betydelse för att målet för verksamheten skall uppnås är att handläggningen sker snabbt och med hög kvalitet. De verksamhetsmål och återrapporteringskrav som ställs upp i regleringsbrevet för år 1997 är i hög grad inriktade på just handläggningstider för olika typer av mål och ärenden. Det skall ses mot bakgrund av den extremt stora arbetsbelastningen på kronofogdemyndigheterna under första hälften av 1990-talet och de betydande balanser som arbetsbelastningen resulterade i.

Krav vad gäller handläggningstiderna kommer även i fortsättningen att vara ett viktigt inslag i styrningen av kronofogdemyndigheternas verksamhet, men det finns anledning att nu i ökad utsträckning även ställa krav som är hänförliga till ambitionsnivåer, särskilt vad gäller den tillgångsundersökning som kronofogdemyndigheten i egenskap av verkställande myndighet skall göra i mål om utmätning och den gäldenärsutredning som kronofogdemyndigheten dessutom skall göra i egenskap av borgenärsföreträdare i allmänna mål. När regeringen i budgetpropositionen för år 1997 angav som en prioriterad uppgift att kvaliteten i indrivningsarbetet skulle förbättras var det bl.a. detta som åsyftades.

Det ligger nära till hands att ställa sig frågan vilken betydelse utvecklingen av det totala indrivna beloppet i allmänna respektive enskilda mål har som mått på resultatet av verksamheten. Enligt regeringens mening kan man aldrig bortse från det be-

loppsmässiga utfallet av verksamheten. Detta är emellertid ett mycket trubbigt mått på resultatet. Dels påverkas det indrivna beloppets storlek i hög grad av faktorer utanför myndigheternas kontroll, dels saknas det i vart fall ännu så länge statistik som på ett tillförlitligt sätt visar i vilken utsträckning det i enskilda mål görs betalningar direkt till sökanden under målets handläggning hos kronofogdemyndigheten.

7.3.2 RSV:s resultatredovisning

I resultatredovisningen i RSV:s årsredovisning lämnas information om resultatet i fråga om var och en av följande arbetsuppgifter: den förebyggande uppgiften, den fastställande uppgiften (summarisk process), den verkställande uppgiften och uppgiften som borgenärsföreträdare i allmänna mål (indrivning), tillsynsuppgiften i konkurs och den skuldsanerande uppgiften.

Under år 1996 användes mer än 70 procent av kronofogdemyndigheternas resurser för indrivning, med vilket här avses allt arbete med verkställighet i allmänna och enskilda mål jämte borgenärsuppgiften i allmänna mål, men däremot inte exekutiv försäljning av fastigheter m.m., som redovisas separat. Grovt räknat var resursåtgången jämnt fördelad mellan allmänna och enskilda mål. Hur resursåtgången för olika verksamhetsgrenar har utvecklats framgår av nedanstående tabell.

TABELL 7.1 EXEKUTIONSVÄSENDETS ANSLAGSBELASTNING FÖRDELAD PÅ ARBETSUPPGIFTER 1993 - 1996

(MILJONER KRONOR)

ÅR VERKSAMHETSGREN	1993	1994	1995	1996	FÖRÄNDR. 95-96 I %
Indrivning	808	834	852	947	+11%
A-mål	323	382	411	487	+19%
E-mål	485	453	441	460	+ 4%
Summarisk process	183	153	127	119	- 7%
Delgivning genom ¹ stämningssman				66	
Fastighets- försäljning	106	142	121	116	- 4%
Konkurstillsyn	46	50	43	47	+ 8%
Förebyggande verk- samhet	7	5	5	7	+ 30%
Skuldsanering		15 ²	27	33	+ 20%
Totalt	1153	1200	1176	1333	+ 13%

1. Fr.o.m. budgetåret 1995/96 beräknas medel för stämningssmannadelgivning under anslaget till kronofogdemyndigheterna

2. Fr.o.m. 1994-07-01

En betydande del av verksamheten täcks av de avgiftsinkomster som levereras in till inkomsttitel på

statsbudgeten. Hur dessa har utvecklats framgår av nedanstående tabell.

TABELL 7.2 AVGIFTSINKOMSTER 1993 - 1996
(MILJONER KRONOR)

ÅR	1993	1994	1995	1996
Grundavgifter				
A-mål	131	296	279	302
E-mål	301	375	311	211
Avgifter i fastighetsförs.	25	100	93	52
Ansökningsavgift i BF	185	162	130	175
Totalt	642	933	813	804

Ett av RSV uppställt mål för *den förebyggande verksamheten* har varit att nå minst 90 procent av eleverna i gymnasieskolans avgångsklasser med information om risker med att "ta på sig mer än man orkar bära". Målet har inte kunnat uppnås. Andelen elever som nåtts med informationen har varit ungefär desamma budgetåret 1995/96 jämfört med 1994/95, strax över 60 procent.

Antalet inkomna mål i *den summariska processen* har minskat något 1996, jämfört med 1995. Andelen mål där föreläggande eller begäran om komplettering har utfärdats inom fem arbetsdagar har ökat något, liksom andelen av de avslutade målen där den totala handläggningstiden har understigit tre månader. Andelen mål för vilka den totala handläggningstiden överstigit tolv månader har fortsatt att minska kraftigt och var under 1996 bara 0,2 procent vilket skall jämföras med 1,3 procent 1995 och 4,3 procent 1994.

Inom verksamhetsgrenen indrivning har det totala indrivna beloppet ökat marginellt i allmänna mål, från 4 509 miljoner kronor 1995 till 4 594 miljoner kronor 1996, medan det i enskilda mål har varit oförändrat, 1 016 miljoner kronor. Även det belopp som i enskilda mål har återkallats av sökanden, och som därför kan antas ha blivit betalt direkt till denna, har varit i stort sett oförändrat (3 404 miljoner kronor 1996). Andelen mål där utredningen slutförts inom tre månader har ökat för såväl allmänna som enskilda mål och var 1996 72 procent i allmänna mål och 80 procent i enskilda mål.

Utvecklingen av antalet inkomna mål och antalet mål i balans framgår av nedanstående tabell.

TABELL 7.3 UTVECKLINGEN AV ANTALET INKOMNA MÅL OCH MÅL I BALANS 1993 - 1996
(I TUSENTAL)

MÅL	1993	1994	1995	1996
A-mål				
Tillkomna	1 221	1 424	1 361	1 444
Utgående balans	2 526	2 972	3 168	3 514
E-mål				
Tillkomna	664	543	476	561
Utgående balans	262	199	192	454

Det bör påpekas att den kraftiga ökningen av antalet enskilda mål i balans beror på de nya handläggningsrutiner med bevakning av enskilda mål under ett eller flera år som infördes under år 1996. Bland de allmänna målen dominerar felparkeringsavgifter och TV-avgifter antalsmässigt, medan det är fordonsskatt, mervärdesskatt och F-skatt som uppvisar den största procentuella ökningen av antalet mål jämfört med 1995.

Ett i vissa avseenden bättre mått på arbetsbelastningen än antalet mål är antalet gäldenärer, och då särskilt antalet under en period tillkomna gäldenärer som är nya i den meningen att de inte helt nyligen har varit föremål för utredning hos kronofogdemyndigheten. Utvecklingen de senaste åren framgår av nedanstående tabell.

TABELL 7.4 GÄLDENÄRSUTVECKLINGEN 1993 - 1996 (I TUSENTAL)

GÄLDENÄRER	1993	1994	1995	1996
Tillkomna	348	290	298	312
varav nya	174	136	136	153
varav närringsidkare	51	53	55	70
Avslutade	326	282	301	252
varav nya	96	79	77	81
varav närringsidkare	34	44	55	65
varav gallrade	17	-	28	18
Utgående balans	571	580	578	637
varav nya	69	37	37	46
varav närringsidkare	129	138	138	143

Inom verksamhetsgrenen *exekutiv fastighetsförsäljning* har såväl antalet inkomna som antalet avslutade ärenden minskat kraftigt, liksom antalet sålda objekt och antalet ärenden i balans. Både antalet inkomna ärenden och antalet ärenden i balans är nu, efter successiva minskningar, mindre än hälften av vad det

var år 1993. Sedan det året har andelen fastigheter som säljs under hand i stället för på exekutiv auktion ökat stadigt och var år 1996 uppe i 33 procent.

Antalet inkomna *konkurstillståndsärenden* har minskat något jämfört med 1995. År 1996 var antalet nya konkurser 12 229. Antalet oavslutade ärenden vid årets utgång har minskat kraftigt jämfört med 1995 och var vid utgången av 1996 nere i 23 663. Enligt RSV kan man av tillgänglig information sluta sig till att myndigheterna under 1996 har varit mera aktiva än tidigare i fråga om förordnande av förvaltare och granskning av arvodesräkningar. Även granskningen av förvaltarens slutredovisning i övrigt har blivit effektivare på flera av myndigheterna, vilket har lett till högre kvalitet på redovisningen.

Antalet *skuldsaneringsärenden* har ökat ganska mycket jämfört med 1995, som var det första hela kalenderåret som denna arbetsuppgift fanns. År 1996 var antalet 5 206 ärenden. Även antalet ärenden i balans har ökat, med nära 27 procent under 1996. Ungefär hälften av de inkomna ansökningarna avvisas, avslås eller avskrivs. I flertalet av de fall där kronofogdemyndigheten lägger fram förslag till frivillig skuldsanering lyckas man inte få förslaget godtaget av samtliga borgenärer. I flertalet fall som handlagts av tingsrätterna har dessa dock beslutat om tvingande skuldsanering i enlighet med kronofogdemyndighetens förslag, och RSV räknar med att kronofogdemyndigheterna kommer att få gehör för sina förslag i större utsträckning längre fram, när en mera tydlig praxis hunnit utvecklas. Handläggningstiden fram till ett beslut om frivillig skuldsanering var under 1996 i genomsnitt nio månader.

I resultatredovisningen konstateras vidare att *produktiviteten* 1996 har försämrats jämfört med 1995 utom vad gäller verksamhetsgrenarna summarisk process, skuldsanering och, delvis, förebyggande verksamhet. Bakom detta ligger att antalet avslutade mål och ärenden har minskat utan att motsvarande minskning av resursinsatsen.

RSV redovisar bedömningen att *kvaliteten* i verksamheten generellt är god. Detta grundar verket på att antalet överklaganden är litet i förhållande till det totala antalet beslut och att kronofogdemyndigheternas beslut i stor utsträckning står sig vid en överprövning (produktkvalitet). Vidare konstateras att handläggningstiderna har kunnat förkortas för samtliga verksamhetsgrenar. Enligt RSV är handläggningstiderna det viktigaste måttet på processkvaliteten.

RSV har i början av 1997 redovisat en modell för resultatstyrning inom exekutionsväsendet (RSV Rapport 1996:6). Redovisningen gäller främst den process för målformulering, uppföljning och analys m.m. som verket avser att tillämpa.

Regeringens bedömning

För landet som helhet gäller att handläggningstiderna för de flesta typer av mål och ärenden nu förkortas och balanserna minskar avsevärt. Regeringen bedömer bl.a. mot den bakgrunden resultatet av kronofogdemyndigheternas verksamhet under år 1996 som fullt tillfredsställande. Det finns dock inte obetydliga regionala skillnader i fråga om t.ex. handläggningstider. Detta är något som RSV enligt regeringens mening bör uppmärksamma särskilt i sin styrning av verksamheten och närmare utreda orsakerna till.

Inom verksamhetsgrenen exekutiv fastighetsförsäljning är situationen även för landet som helhet fortfarande besvärlig, trots de förbättringar som skett de senaste åren. Med nuvarande mindre ärendeströmning och med ökad användning av underhandsförsäljning är emellertid utsikterna till ytterligare förbättringar enligt regeringens mening goda. Det bör nämnas att en utvärdering av exekutiv försäljning under hand nyligen har gjorts av RSV. Utvärderingen har bl.a. visat att det finns behov av vissa rationaliseringsåtgärder i förfarandet.

Det finns anledning att uppehålla sig särskilt vid uppgifterna i resultatredovisningen om hur produktiviteten utvecklats. När den redovisade produktiviteten i indrivningsarbetet för några år sedan steg kraftigt i samband med ökande mål- och ärendevolymer, i kombination med att resurser tillfälligt fördes över från indrivningsverksamheten till främst den summariska processen, påpekade regeringen i flera sammanhang (jfr bl.a. prop. 1993/94:100 bil. 8 s. 40) att den bedömde det som ofrånkomligt att detta varit förenat med sänkt ambitionsnivå inom vissa områden. När tillströmningen av mål om betalningsföreläggande och handräckning därefter minskade underströk regeringen vikten av att återföra resurser till indrivningsverksamheten för att återställa och förbättra kvaliteten i indrivningsarbetet (jfr prop. 1994/95:100 bil. 8 s. 40 f).

Eftersom en höjd ambitionsnivå vad gäller utredningarna i indrivningsarbetet inte med automatik påverkar viktningen av prestationerna i produktivitetmätningen är det naturligt att den kan leda till att den redovisade produktiviteten sjunker. Därför kan en sådan utveckling inte utan vidare ses som något negativt utan det fordras en närmare analys av hur prestationernas innehåll har förändrats. Som redan nämnts finns det ett behov av att förbättra uppföljningen av ambitionsnivåerna för utredningen i olika typer av mål och beträffande olika kategorier av gäldenärer. I regleringsbrevet för år 1998 avser regeringen att precisera vad som skall gälla i fråga om utvecklingen av ambitionsnivåerna i olika kategorier av mål och beträffande olika kategorier av gäldenärer.

I det här sammanhanget bör också påpekas att minskningen av antalet avslutade enskilda mål åtminstone till en betydande del är ett resultat av de

ändrade rutinerna fr.o.m. den 1 april 1996. Detta måste givetvis beaktas när man gör jämförelser med tiden före 1996.

Som redan antytts finns det en stor osäkerhet om hur mål- och ärendemängden kommer att utvecklas i fortsättningen. Utvecklingen vad gäller enskilda mål under 1970- och 1980-talen kan grovt beskrivas så att perioder av ganska stark ökning avlöstes av perioder av stagnation men inte nämnvärd minskning av målmängden. Detta har lett till en avsevärd ökning av antalet mål under perioden som helhet. För de allmänna målen gäller att tillströmningen har påverkats av flera förändringar i rutiner m.m., främst det successiva införandet av påminnelserutiner hos skattemyndigheterna, som medförde att antalet mål under en period sjönk kraftigt. Samtidigt bör framhållas att det på senare tid är andra medelsslag än skatt som antalsmässigt kommit att dominera bland de allmänna målen och att ökningen vad gäller dessa medelsslag lett till att man i dag är tillbaka på det tidiga 1980-talets stora antal mål.

Med det som nu har sagts vill regeringen understryka vikten av att alla möjligheter nu tas tillvara att genom utveckling av teknikstöd, arbetsformer och organisation m.m. förbereda myndigheterna så att de kan klara verksamheten utan allvarliga störningar om mål- och ärendemängderna i en relativt nära framtid på nytt skulle börja öka påtagligt.

Regionindelningen

Riksdagen beslutade i december 1996 om en ny regionindelning för kronofogdemyndigheterna. I stället för de 24 myndigheter som fanns till utgången av år 1996 bildades den 1 januari 1997 tio regionala myndigheter. RSV har i juni 1997 till regeringen redovisat läget i arbetet med att forma den nya inre organisationen för myndigheterna, ett arbete som bedrivs i flera etapper under 1997. RSV har utfärdat riktlinjer för detaljutformning av organisationen och bemanning.

Regeringen har under utgiftsområde 3, Skatteförvaltning och uppörd föreslagit att även skatteförvaltningen på regional nivå skall bestå av tio myndigheter, med samma geografiska verksamhetsområden som kronofogdemyndigheterna, fr.o.m. den 1 januari 1999. Förhållandena i Hallands län är emellertid särpräglade och regeringen har i fråga om skatteförvaltningen föreslagit att regionerna utformas på det sättet att Kungsbacka, Varbergs och Falkenbergs kommuner förs samman med Västra Götaland och övriga kommuner i länet med Skåne. Motsvarande justering bör vid samma tidpunkt göras i fråga om kronofogdemyndigheterna. Det innebär att Laholms, Halmstads och Hylte kommuner fr.o.m. den 1 januari 1999 förs över från Kronofogdemyndigheten i Göteborg till Kronofogdemyndigheten i Malmö.

Regeringens bedömningar med anledning av revisionens iakttagelser

RRV:s revisionsberättelse avseende skatteförvaltningen och exekutionsväsendet innehåller inte någon invändning.

I övrigt gäller att RRV i sin årliga rapport föreslår att systemet för konkurstillsyn ses över med utgångspunkt i konkurshanteringen som helhet. Översynen bör enligt RRV bl.a. fokusera inriktningen av och ansvaret för tillsynen. Vidare vill RRV uppmärksamma regeringen på möjligheterna att effektivisera nuvarande tillsyn genom förändringar i förvaltar- och arvodessystemen.

Regeringen beslutade den 7 maj 1997 direktiv för en utredning om konkurstillsynen i framtiden m.m. (dir. 1997:74). I utredarens uppdrag ingår att utreda bl.a. vilken inriktning och vilket närmare innehåll tillsynen skall ha, vad som bör gälla för utseende och arvodering av konkursförvaltare och om konkurskostnaderna totalt sett kan minskas och i så fall hur det kan ske. Utgångspunkten skall enligt direktiven vara att tillsynsfunktionen även fortsättningsvis skall vara offentlig och knuten till kronofogdemyndigheterna, att RSV:s centrala funktion skall behållas och att konkursförvaltningen skall vara privat. Uppdraget skall redovisas senast den 30 december 1998.

7.4 Anslag

E 1. Kronofogdemyndigheterna

1995/96	Utgift	1 779 315	¹ Anslags-sparande	214 717
Därför 1996	Utgift	1 289 137		
1997	Anslag	1 298 135	Utgifts-prognos	1 318 000
1998	Förslag	1 283 651		
1999	Beräknat	1 320 147		
2000	Beräknat	1 356 899		

1. Beloppen anges i tusental kronor

Medel för RSV:s arbetsuppgifter som central myndighet inom exekutionsväsendet anvisas under utgiftsområde 3 Skatteförvaltning och uppörd, ramanslaget A 1. Riksskatteverket.

Hos kronofogdemyndigheterna har det under budgetåren 1993/94, 1994/95 och 1995/96 byggts upp ett avsevärt anslagssparande. Regeringen har vid tre tillfällen, nu senast våren 1997, beslutat om bortföring av vissa medel från anslaget som en besparing. Sammanlagt har i enlighet med regeringens beslut 62 760 000 kr förts bort från anslaget.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

För kronofogdemyndigheterna gäller för perioden 1995/96 - 1998 ett besparingskrav på 11 procent. Därutöver har ett tillfälligt resurstillskott på 25 miljoner kronor som gavs budgetåret 1994/95 därefter dragits bort i två omgångar.

Det både i absoluta tal och i förhållande till anslagsbeloppet avsevärda överskottet har flera förklaringar. En viktig del av förklaringen är att det allmänt sett är svårt att på förhand med någon större precision ange i vilken takt medel som har avsatts för investeringar i utrustning och systemutveckling m.m. på IT-området kommer att förbrukas. För kronofogdemyndigheterna tillkommer den omständigheten att arbetet i ett omfattande projekt som avser nytt teknikstöd för indrivningsverksamheten har varit avbrutet under en stor del av 1996 och 1997 men numera har återupptagits. En annan del av förklaringen är minskat antal mål av vissa slag, vilket har lett till lägre kostnader än beräknat för exekutiva förrättningar m.m., och återhållsamhet hos myndigheterna med att rekrytera nya medarbetare. Ett inte obetydligt belopp är också avsatt för pensionsersättningar i samband med avveckling av personal.

Den av RSV senast redovisade prognosen över medelsförbrukningen tyder på att anslagssparandet hos kronofogdemyndigheterna kommer att avvecklas helt och ha vänts till ett mindre underskott vid utgången av år 2000. Det bör understrykas att medelsförbrukningens utveckling är starkt beroende av hur mängden inkommande mål och ärenden utvecklas. De senaste årens kraftiga minskning inom vissa verksamhetsgrenar visar vissa tecken på att nu ha brutits. Det är dock alltför tidigt att dra några säkra slutsatser om den saken.

Slutsatser

Regeringen finner mot bakgrund av det som sagts inte anledning att nu göra någon ändrad bedömning vad gäller resursbehovet under perioden t.o.m. år 2000.